

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 10 juni 2020

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 52.131/III/PN
MN

Betreft: klacht betreffende maatregelen genomen in verband met het coronavirus

Ter zitting van 10 juni 2020 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) in verenigde afdelingen een klacht ingediend betreffende het feit dat verschillende handelszaken, gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, informatie met betrekking tot de maatregelen die zij hebben genomen in verband met het coronavirus, enkel in het Frans hebben geafficheerd.

*
* *

Het ministerieel besluit van 23 maart 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken stelt wat volgt:

Artikel 1, § 1 van voormeld besluit stelt:

“De handelszaken en de winkels zijn gesloten, met uitzondering van:

- de voedingswinkels, met inbegrip van nachtwinkels;
- de dierenvoedingswinkels;
- de apotheken;
- de krantenwinkels;
- de tankstations en de leveranciers van brandstoffen;
- de telecomwinkels, met uitsluiting van winkels die enkel accessoires verkopen, maar enkel voor noodgevallen, waarbij ze slechts één klant per keer mogen ontvangen en dit op afspraak;
- de winkels voor medische hulpmiddelen, maar enkel voor noodgevallen, waarbij ze slechts één klant per keer mogen ontvangen en dit op afspraak;
- de doe-het-zelfzaken met een algemeen assortiment die hoofdzakelijk bouwgereedschap en/of bouwmaterialen verkopen;
- de tuincentra en boomkwekerijen die hoofdzakelijk planten en/of bomen verkopen;
- de groothandels bestemd voor professionelen, maar enkel ten gunste van deze laatsten.

De nodige maatregelen moeten getroffen worden om de regels van *social distancing* te respecteren, in het bijzonder het behoud van een afstand van 1,5 meter tussen elke persoon.

§ 2. De toegang tot grootwarenhuizen, doe-het-zelfzaken met een algemeen assortiment, tuincentra, boonkwekerijen alsook groothandels bestemd voor professionelen kan enkel plaatsvinden overeenkomstig de volgende modaliteiten:

- maximum 1 klant per 10 vierkante meter gedurende een periode van maximum 30 minuten;

- in de mate van het mogelijke wordt individueel gewinkeld.

§ 3. Kortingsacties zijn verboden in alle handelszaken en winkels die overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid open mogen blijven, behalve indien deze acties reeds beslist of in uitvoering waren vóór 18 maart 2020.

§ 4. Voedingswinkels mogen openblijven volgens de gebruikelijke dagen en uren.

Nachtwinkels mogen geopend blijven vanaf het gebruikelijke openingsuur tot 22u00.

§ 5. De markten zijn verboden, behalve voedselkramen die onontbeerlijk zijn voor de voedselvoorziening in gebieden die geen commerciële voedselinfrastructuren hebben.

§ 6. De inrichtingen die behoren tot de culturele, feestelijke, recreatieve, sportieve en horecasector worden gesloten. Het terrasmeubilair van de horecasector moet naar binnen gebracht worden.

In afwijking van het eerste lid mogen de hotels en aparthotels openblijven, met uitzondering van hun eventuele restaurants, vergaderzalen en recreatiefaciliteiten.

Levering van maaltijden en maaltijden om mee te nemen zijn toegestaan.”

Artikel 8 van datzelfde besluit stelt:

“De personen zijn ertoe gehouden thuis te blijven. Het is verboden om zich op de openbare weg en in openbare plaatsen te bevinden, behalve in geval van noodzakelijkheid en omwille van dringende redenen zoals:

- om zich te begeven van en naar de plaatsen waarvan de opening toegelaten is op basis van de artikelen 1 en 3;

(...)”

Wat betreft de zogenaamde *social distancing* stelt artikel 8bis van datzelfde besluit:

“Onverminderd artikel 3, tweede lid, worden de nodige maatregelen genomen om de naleving van de regels van *social distancing* te garanderen, in het bijzonder het behoud van een afstand van minstens 1,5 meter tussen elke persoon voor alle activiteiten die zijn toegestaan door dit besluit. Deze maatregelen zijn echter niet van toepassing op de personen die onder hetzelfde dak wonen.”

*

* *

De strekking van het voormelde ministerieel besluit ressorteert onder de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

De SWT is enkel van toepassing op de private ondernemingen indien ofwel zij concessiehouder zijn van een openbare dienst of belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (art. 1, § 1, 2° SWT), ofwel binnen de bij artikel

52 bepaalde perken, op de handelingen en bescheiden uitgaande van de private nijverheids-, handels- of financiebedrijven (art. 1, § 1, 6° SWT).

Artikel 52, § 1 SWT stelt dat voor de akten en bescheiden, die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen en voor die welke bestemd zijn voor hun personeel, de private nijverheids-, handels- of financiebedrijven de taal van het gebied waar hun exploitatiezetel of onderscheiden exploitatiezetels gevestigd zijn, gebruiken.

Het ministerieel besluit van 23 maart 2020 verplicht de in artikel 1 van datzelfde besluit vermelde handelszaken om de nodige maatregelen te treffen om de regels van *social distancing* te respecteren, in het bijzonder het behoud van een afstand van 1,5 meter tussen elke persoon.

Het voormelde ministerieel besluit regelt echter op geen enkele wijze het taalgebruik, noch wordt er gesteld dat bepaalde informatie dient te worden geafficheerd of aan de klanten dient te worden meegedeeld. Het dient enkel mogelijk te zijn voor de klanten om de regels van *social distancing* te respecteren. In dat verband wordt de verplichting voor de particulier in de artikelen 8 en *8bis* van het voormelde ministerieel besluit vermeld.

Hieruit volgt niet dat de handelszaken, die open mogen blijven op basis van het voormelde ministerieel besluit, de concessiehouder zijn van een openbare dienst, noch dat zij belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat. De vermelde handelszaken ressorteren dus niet onder het toepassingsgebied van artikel 1, § 1, 2° SWT.

Het voormelde ministerieel besluit schrijft ook geen akten of bescheiden voor in de zin van artikel 52 SWT.

De VCT stelt vast dat de informatie die handelszaken afficheren in het kader van de maatregelen tegen het coronavirus, niet onder de toepassing van de SWT ressorteren.

De klacht wordt ontvankelijk en ongegrond bevonden.